

Sygn. akt II Cz 101/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G.

przeciwko J. L.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 16 grudnia 2015 r., sygn. akt I C 2174/15

p o s t a n a w i a :

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt II Cz 101/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim umorzył postępowanie w sprawie z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. przeciwko J. L. o zapłatę.

W uzasadnieniu wskazano, że powód wystąpił przeciwko pozwanej z pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Z uwagi na stwierdzenie braku podstaw do wydania nakazu zapłaty sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrowie Wielkopolskim. Zarządzeniem doręczonym w dniu 20 listopada 2015 r. pełnomocnik powoda został wezwany do usunięcia braku pozwu w postaci złożenia odpisu pozwu, złożenia pełnomocnictwa oraz dokumentu, z którego będzie wynikać umocowanie do działania w imieniu powoda osób (osoby), które udzieliły (udzieliła) pełnomocnictwa (aktualnego odpisu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego) oraz odpisu ww. pełnomocnictwa i ww. dokumentu, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania, w razie bezskutecznego upływu określonego terminu. W ocenie Sądu Rejonowego wezwanie to zostało wykonane wadliwie, albowiem złożony odpis pełnomocnictwa nie zawiera podpisu pełnomocnika powoda, a jedynie „nieczytelny zygzak”, tzw. parafę, a zatem takie sporządzenie odpisu narusza art. 89 § 1 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. Nadto odpis dokumentu rejestrowego zawiera analogiczne, wadliwe poświadczenie za zgodność z oryginałem. A przy tym odpisy dokumentów rejestrowych są nieczytelne, albowiem zostały sporządzone przez powoda w 1/4 formatu A-4.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła strona powodowa zaskarżając je w całości.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisów postępowania cywilnego, które miało istotny wpływ na wydane rozstrzygnięcie, tj.:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia - poprzez przyjęcie, że pismo procesowe powoda nie zostało podpisane mimo, iż pełnomocnik procesowy powoda w celu podpisania pisma własnoręcznie umieścił pod jego treścią ciąg znaków graficznych, które stanowią jego zwyczajowo przyjęty podpis;
2. naruszenie art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c. w zw. z art. 505³⁷ § 1 k.p.c., - poprzez przyjęcie, iż wobec rzekomego niepodpisania pisma procesowego powoda, istnieją podstawy do umorzenia postępowania;
3. naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez wyjście poza zasadę swobodnej oceny dowodów i dowolne przyjęcie, że dokumenty przedłożone przez powoda są nieczytelne.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w celu dalszego prowadzenia postępowania oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych; względnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia o umorzeniu postępowania przez Sąd II instancji oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego, że w prawie polskim brak jest legalnej definicji podpisu własnoręcznego, o którym mowa w treści przepisu art. 78 k.c. W tym stanie rzeczy zasadne jest przyjęcie, że podpis taki powinien wykazywać jedynie cechy indywidualne oraz formę zwykle używaną przez osobę, która go składa. Jak zasadnie wskazał skarżący, skróconego podpisu, chociażby obejmującego tylko inicjały podpisującego się, nie można identyfikować z parafą, albowiem podpis zostaje złożony w innym celu, tj. w celu podpisania dokumentu i przyjęcia jego treści jako oświadczenia własnego podpisującego się (w rozpatrywanym przypadku – poświadczenia o zgodności dokumentu z oryginałem), o którym to celu świadczy m.in. zarówno treść dokumentów, jak też przystawienie pieczęci imiennej na dokumentach załączonych do pisma procesowego, stanowiącej oświadczenie o zgodności z oryginałem, mającej usunąć ewentualne wątpliwości odnośnie osoby podpisującej się. Trafna jest zatem konkluzja skarżącego, że podpis obejmuje każdy rodzaj stale stosowanego przez daną osobę sposobu sygnowania dokumentów, pod warunkiem, że został złożony własnoręcznie i wykazuje indywidualne cechy (przebieg linii graficznych) dających specyficzny dla danej osoby obraz podpisu, a nadto został złożony w celu przyjęcia treści oświadczenia znajdującego się w dokumencie (tu: oświadczenia o zgodności z oryginałem), pod którym został złożony.

Słuszne jest także twierdzenie skarżącego, że złożenie przez powoda odpisu dokumentu rejestrowego w postaci 1/4 formatu A – 4, nie uzasadniało umorzenie postępowania z powodu niezuzupełnienia braków formalnych pozwu, z uwagi na to, iż – wbrew stanowisku Sądu I instancji – przedłożony przez powoda odpis z Krajowego Rejestru Sądowego jest całkowicie czytelny, a nadto możliwy do zidentyfikowania poprzez wyraźnie widoczny numer KRS. Nie można zatem uznać, że przedłożenie przedmiotowego dokumentu nadal uniemożliwia nadanie niniejszej sprawie dalszego biegu (art. 130 § 1 k.p.c.). Zasadne jest przy tym stanowisko skarżącego, że w sytuacji powzięcia przez Sąd a quo wątpliwości co do rzeczywistej treści załączników wykazujących umocowanie osób udzielających pełnomocnictwa pełnomocnikowi procesowemu, winien wezwać powoda do ich ponownego przedłożenia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 386 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji postanowienia.